

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Nu tager Somren Stormhat paa

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125919327600/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

En Daad, før Solen gaar bag Strand!
før Maanen – Dødens sikre Mand –
ler frem imellem Løv og Blade,
som var den Herre til Livets Land,
og vi kun var Knokkelrade!

Hvert Liv, hver Urt, som – milevidt –
laa kvalt af Løvens Flammeskridt,
dem sanker hun – mens Dagen brænder –
de lever atter, de aander frit
i hendes dugfriske Hænder.

Jeg tror, hun selv blandt Sand og Krat
har mødt den gyldne Flamnekæt
og klappet blidt – da de var ene –
med kølige Hænder, ringbesat,
dens Pels som af Ædelstene . . .

Og mens hun dødelig har spøgt
og fiattet Blomster, har hun søgt
at ride Løven ned til Dammen,
og klangfuldt lét, med en højeste Kløgt
af Daarskab og Vid nittet sammen.

Lær Digteren en Solbedrift
som Kvinden uden Saar og Rift.
Lær ham: for Tvivl sig at beskytte,
ikke at hade sin egen Skrift,
men tro paa sit Drømmelands Nytte.

Der er et Løve-Eventyr
om Ørknens Guddom-stolte Dyr,
som kræved Skat og vælig aved
Fatamorganas Fortids-Byr,
som den i Sandet begravet.